

Ladik Katalin

ZEN VERSEK

(Részletek)

Láttad a halálodat?

Az újaknak azt mondják: ez gyógyáalom.
Érzed a puha csontok hűvös rózsakoszorúját,
amikor padokat mosnak benned.
A hús sárrá terül, a hó eltűnik arcodról,
és egyre több fény szivárog testedbe.

Az újaknak azt mondják: ez a ködszekrény.
Még érzed a szél és a fa pulzusát,
mielőtt hó lennél, padon álmodó.
A sár hússá dagad, arcod szétolvad a ködben,
és egyre több tested szivárog a fénybe.

Egy pár cipő torka

Sötét tenger és napkelte. Mintha megvakult volna,
a tompa fájdalom tovább terjedt a torka felé, és erősödött.
Akkor már tudta, hogy halálának nem volt értelme,
de még mindig az alatta rángatódzó, távolodó testre figyelt,
míg szirmai felfelé lebegtek a fényes ködön át,
és mélységes csend honolt az erdő felett.

Araszoló lepke a cipőfűzőn. Az erdőket pedig felgyújtották.

(*Parnasszus, 2004/4.*)

LADIK KATALIN 1942-BEN SZÜLETETT ÚJVIDÉKEN. VERSET ÍR, FONIKUS, VIZUÁLIS ÉS GESZTUÁLIS KÖLTÉSZETET MŰVEL, KÍSÉRLETI ELŐADÓMŰVÉSZETTEL FOGLALKOZIK. JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.